

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2589/2019
11.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Милетић, адвокат из ..., против туженог ОШ „Осми октобар“ из Власотинца, коју заступа Општинско правобранилаштво општине Власотинце, ради исплате, вредност предмета спора 471.012,65 динара, у поступку по ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2657/2018 од 28.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 11.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2657/2018 од 28.03.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2657/2018 од 28.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу П1 939/17 од 28.06.2018. године, у ставу првом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му плати таксативно наведене износе на име неисплаћеног регреса за коришћење годишњег одмора и неисплаћене накнаде за исхрану у току рада. У ставу другом изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 23.110,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2657/2018 од 28.03.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је пресуда Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу П1 939/17 од 28.06.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о изјављеној ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 I 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због

погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је утврдио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, будући да разлози ревизије не указују на постојање потребе за уједначавањем судске праксе у овој врсти спора. Тужилац у садржини ревизије не указује на постојање правноснажне одлуке у којој је исказано различито правно становиште у односу на образложење садржано у одлукама нижестепених судова, а што би могло бити од утицаја приликом оцене уједначености судске праксе. Такође, нема потребе за разматрањем правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Новелираном одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у предметном спору поднета је дана 08.12.2017. године, ради наплате потраживања тужиоца у износу од 471.012,65 динара.

Имајући у виду да у овом спору из радног односа, који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа у смислу члана 441. Закона о парничном поступку, већ на потраживање у новцу, вредност побијаног дела очигледно не прелази ревизијски цензус из цитиране одредбе закона, то изјављена ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога и на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић